

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعِبُدُوا رَبَّكُمْ

وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ،

فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا...

NAFILE İBADETLER

Muhterem Müslümanlar!

Hiz. Âişe (r.a)'nın anlattığına göre, Rasûlüllah (s.a.v) bir gece Rabbine ibadet etmek üzere Hiz. Âişe'den izin istedi. Âişe annemiz kendisine müsaade edince kalkıp abdest aldı, ardından da namaza başladı. Namazda o denli ağladı ki gözyaşları göğsünü, sakalını ve secde ettiği yeri ıslattı. Daha sonra Bilâl-i Habeşî sabah namazı için ezan okumaya geldi. Allah Rasûlü'nün ağladığını görünce, "Yâ Rasûlallah! Yüce Allah geçmiş ve gelecek bütün günahlarını affettiği hâlde niçin ağlıyorsun?" dedi. Efendimiz de ona şu cevabı verdi:

"Allah'a çok şükreden bir kul olmayayım mı?"¹

Değerli Mü'minler!

Mükemmel bir düzen içerisinde işleyen kainatta hiçbir şeyin başıboş olmadığını, her şeyin yaratılışına uygun olarak görevini yaptığını görüyoruz. Bütün varlıklar Yüce Yaratıcı tarafından kendilerine verilen görevleri yerine getirirken, en mükemmel bir surette yaratılan insanın da ibadet görevini en iyi şekilde yapması gerekmez mi? Hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz; "Ey iman edenler! Rukû edin, secdeye kapanın,

rabbimize ibadet edin, dünya ve âhiret için faydalı işler yapın ki kurtuluşa eresiniz"² buyurarak insanın da Rabbine olan vazifesini dile getirmiştir. İbadet, Allah'a saygı ile boyun eğmek ve emirlerine itaat etmek demektir. İbadet, bize verdiği sayısız nimetlere karşı Rabbimize teşekkür görevimizin yerine getirilmesidir. Nitekim Peygamberimiz, Allah'ın büyüklüğü ve sayısız lütufları karşısında daha çok teşekkür etme gereğini duyarak geceleri bile kendisini ibadete vermiştir.

Aziz Kardeşlerim!

Bizim için ayrı bir öneme sahip olan üç aylara girmiş bulunuyoruz. Bu aylar hem farz olan ibadetlerimizde, hem de nafîle ibadetlerimizde bir canlılığa neden olmalıdır. Çünkü ibadet, insanı Allah'a yaklaştıran en güzel vasıtaların başında gelmektedir. Bir kudsî hadiste Yüce Rabbimiz; "**Kulum, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevimli bir şeyle bana yaklaşamaz. Kulum nafîle ibadetlerle de bana yaklaşmaya devam eder, ta ki ben onu severim. (Sevince de) artık onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benden isterse muhakkak ona (istediğini) veririm. Bana sığınırsa muhakkak onu korur ve kollarım...**"³ buyurmuştur. Dolayısıyla bizler de bu kıymetli zaman dilimlerini değerlendirerek fazladan bir şeyler yapmaya çalışalım. Rabbimizi memnun edecek ve bizi ona yaklaştıracak şeylerin zor olmadığını bilelim. Farz ibadetlerin yanında, bu aylarda zaman zaman kılacağımız nafîle namazlar, tutacağımız nafîle oruçlar ve vereceğimiz sadakalarla belki de ebedî mutluluğumuzu temin edebileceğimizi unutmayalım. Hutbemizi, Peygamber efendimizin şu hadisiyle bitirelim:

"**Din kolaydır! Bir kişi takatinin üstünde ibadete kalkırsa din karşısında âciz kalır. Bunun için aşırıya kaçmayın, dosdoğru yolu tutun ve (salih amellerden alacağınız mükâfattan ötürü) sevinin...**"⁴

² Hac, 22/77.

³ Buhari, Rikak, 38.

⁴ Buhari, İman, 29.

¹ Buhari, Teheccüd, 6.